Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

ŁUCK, DNIA 18 KWIETNIA 1935 R.

WOŁYŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 8.

T R E Ś Ć:

DZIAŁ URZĘDOWY: str.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

71.

OGŁOSZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 4 kwietnia 1935 r. Nr. WOP/3b

w sprawie poszukiwania na terenie Województwa Wołyńskiego osób uchylających się od obowiązku wojskowego.

Na zasadzie okólnika Nr. 82 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 30 maja 1930 r. Nr. Wojsk. 8/14 (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1099) podaję niżej do wiadomości wykaz osób uchylających się od obowiązku wojskowego celem poszukiwania tych osób na terenie województwa wołyńskiego.

Organa policji państwowej winne w wypadku odnalezienia kogokolwiek z wymienionych w załączonym wykazie doprowadzić do Starostwa Powiatowego we Włodzimierzu.

Wszystkie instytucje państwowe i samorządowe mają obowiązek w razie ujawnienia miejsca pobytu osoby wymienionej w wykazie, lub posiadania o niej jakiejkolwiekbądź informacji—powiadomić niezwłocznie najbliższy posterunek Policji Państwowej lub Starostwo Powiatowe we Włodzimierzu.

Wojewoda
(—) **M. Godlewski.**
Wicewojewoda.

W Y K A Z

poborowych rocznika 1913 uchylających się od poboru i nieodszukanych na terenie powiatu włodzimierskiego.

L. p.	Nazwisko i imię poszukiwanego	Imiona rodziców	Miejsce i data urodzenia, wzgl. stałego zamieszkania	Rodzaj wykroczenia lub winy	Uwagi
1	Kowalski Aleksander	N. i Katarzyna Kowalska	1.VII 1913 r. w. Suchodoły, m. Chotiaczów, p. włodzim.	Uchyla się od poboru	W razie odszukania należy powiadomić najbliższy posterunek Policji Państw. lub Starostwo Powiatowe we Włodzimierzu.
2	Husier Wiktor	Iwan, Aleksandra	28.VI 1913 r. w. Myszów, gm. Grzybowica, pow. włodzim.		
3	Fedoniuk Sergiej	Antoni, Tekla	15.VII 1913 w. Kładniów, gm. Korytnica, pow. włodzim.		
4	Fürst Reinhold	Gotlib i Marja	21.XII 1913 r., w. Worczyn, gm. Korytnica, p. włodzim.		
5	Krotków Mikołaj	Fedor, Marja	14.X 1913 r., w. Worczyn, gm. Korytnica, pow. włodzim.		
6	Matwiejuk Witalij	Iwan, Melanja	29.VII 1913 r., w. Kładniów, gm. Korytnica, p. włodzim.		
7	Ignasiuk Piotr	Fedor, Marja	10.VII 1913 r., w. Sielec, gm. Mikulicze, pow. włodzim.		
8	Jager Henryk	Wilhelm Anna	31.VII 1913 r., folw. Siedmiarki, gm. Mikulicze, pow. włodzim.		

L. p.	Nazwisko i imię poszukiwanego	Imiona rodziców	Miejsce i data urodzenia, wzgl. stałego zamieszkania	Rodzaj wykroczenia lub winy	Uwagi
9	Chwedoniuk Sawa	Taras, Natalja	28.X. 1913 r., w. Zaglinki, gm. Olesk, pow. włodzimierski	Uchyla się od poboru	Wrazie odszukania należy powiadomić najbliższy posterunek policji państwowej lub Starostwo Powiatowe we Włodzimierzu.
10	Prosowski Georgij	Roman, Meletina	23.IV. 1913 r., w. Somin, gm. Olesk, pow. włodzimierski		
11	Wawryszczuk Andrej	N. i Julja Wawryszczuk	13.XII. 1913 r., w. Nowosiółki, gm. Olesk, pow. włodzim.		
12	Barski Andrej	Ławrentij, Nadieżda	17.VI. 1913 r., wieś Zawidów, gmina Poryck, pow. włodzimierskiego		
13	Dołęgowski Leon	Franciszek, Marjanna	16.II. 1913, w. i gm. Poryck, pow. włodzimierski		
14	Schindler Emanuel	Gustaw, Krystyna	9.V. 1913 r., w. i gm. Poryck, pow. włodzimierskiego		
15	Szelest Daniił	Grigorij, Paraskiewa	27.VI. 1913 r., w. Szczeniutyn, gmina Poryck, pow. włodzimierskiego		
16	Deger Gustaw	Krysztof, Juljanna	2.I. 1913 r., wieś Sierakówka, gm. Werba, pow. włodzimierskiego		
17	Hejn Herman	Wilhelm, Wanda	26.VIII.1913 r., w. Jerzyn, gm. Werba, pow. włodzimierski		
18	Kalenik Aleksander	Maksym, Fekła	16.IX.1913 r., w. i gmina Werba, pow. włodzimierski		
19	Kowalczuk Joann	N. i Ewa Kowalczuk	15.III. 1913 r., w. i gm. Werba, pow. włodzimierski		
20	Kuźmiczuk Władimir	Antoni, Jelena	15.XI. 1913 r., kol. Zasławce, gm. Werba		
21	Kazmiruk Kazimierz	Józef, Apolonja	5.III. 1913 r., N. Folwark, m. Uściług		
22	Dżegac Chil	Mojsze, Kreindel-Rywka	25.XII. 1913 r, miasto Włodzimierz		
23	Furmaniuk Aleksander	N. i Jelena Furmaniuk	25.X. 1913 r., miasto Włodzimierz		
24	Freschke Herman	N. i Juljanna Freszke	2.XI. 1913 r., m. „		
25	Okoński Iwan	N. i Natalja Okońska	27.XII. 1913 r., „		
26	Parus Mikołaj	Sergiej, Afanasja	14.IX1. 913 r., „		
27	Pawłoś Juljan	N. i Anna Pawłoś	17.VIII. 1913 r. „		
28	Strilczuk Władimir	N. i Fekla Strilczuk	13.VII. 1913 r. „		
29	Stańczuk Czesław	Józef, Stefanja	31.I. 1913 r. „		
30	Szafir Jojna	Szyja, Frima	30.VI. 1913 r. „		
31	Zejger Ejnoch	Moszko-Szyja, Chaja-Fejga	7.IX. 1913 r, „		

72.

OGŁOSZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego

z dnia 6 kwietnia 1935 r. № R.U.III-16/I/35

w sprawie ustalenia wynagrodzenia za nieruchomości ziemskie przejęte na rzecz Państwa: 1) Wolica gm. Poczajów, b. własność Jana Dżusa, 2) Borowicze gm. Trosteniec b. własność Hipolita Niestrojewa, 3) Suchy Róg, gm. Międzyrzec b. własność Józefa Bergholca.

Urząd Wojewódzki Wołyński na podstawie art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczp. Polskiej z dnia 28.III.1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. Ust. R. P. № 36 poz. 341) podaje do wiadomości wierzycieli i innych osób zainteresowanych, iż na zasadzie art. 14 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 27.X.33 r. o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej i organizacji komisyj ziemskich (Dz. Ust. R. P. Nr. 85 poz. 675), art. 29 i 31 ustawy z dnia 28.XII.1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. poz. 1/26), w brzmieniu ustalonem w cz. 14 i 16 art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 11.VII.1932 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 622), rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 27.VI.1927 r. i 11.VII.1927 r. (Dz. U. R. P. № 70 poz. 616 i 617), rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 X.1934 r. (Dz. Ust. № 94 poz. 843), — Wojewoda Wołyński ustalił w orzeczeniu z dnia 27 lutego 1935 r. wysokość wynagrodzenia za niżej wymienione majątki przejęte na rzecz Państwa na zasadzie ustawy z dnia 17.XII.1920 r., a mianowicie:

W stosunku do maj. Wolica, obsz. 315,4661 ha gm. Poczajów, pow. krzemienieckiego, a należącego uprzednio do Jana Dżusa, postanowił: „ustalić cenę wykupu na łączną kwotę złotych w złocie sto siedem tysięcy siedemset osiemdziesiąt dziewięć”.

W stosunku do maj. Borowicze, obsz. 250,0631 ha, gm. Trosteniec, pow. łuckiego, stanowiącego—uprzednio własność Hipolita Niestrojewa postanowił „ustalić cenę wykupu na łączną kwotę złotych w złocie 27.492 (dwadzieścia siedem tysięcy, czterysta dziewięćdziesiąt dwa).

W stosunku do maj. Suchy Róg, obsz. 17,6859 ha, gminy Międzyrzec, powiatu równieńskiego, stanowiącego uprzednio własność Józefa Bergholca postanowił: „ustalić cenę wykupu na łączną kwotę 6747 (sześć tysięcy siedemset czterdzieści siedem) złotych w złocie”.

Orzeczenia powyższe są ostateczne i nie podlegają zaskarżeniu w toku administracyjnym instancyj, przyczem zaznacza się, że za dzień otrzymania odpisu orzeczenia w myśl art. 24 Rozp. Prez. Rzp. z dnia 22.III.1928 r. uważana będzie data powyższego ogłoszenia po raz wtóry, w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym, które to ogłoszenie zgodnie z wyżej wymienionem rozporządzeniem winno mieć miejsce w odstępie conajmniej siedmiodniowym od daty tegoż ogłoszenia po raz pierwszy.

Urząd Wojewódzki Wołyński.

73.

OGŁOSZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego

z dnia 11 kwietnia 1935 r. Nr. KBP-10-c/71

o przyznaniu tytułu i prawa wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego Aleksandrowi Ważyńskiemu.

Pan Aleksander Ważyński urodzony we wsi Wojny, pow. płońskiego, wojew. warszawskiego dnia 22.IV.1904 r. otrzymał tytuł i prawo do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego. Przysięgę złożył dnia 6.IV.1935 r. Siedzibę urzędową obrał w Kowlu.

Za Wojewodę
wz. (—) **J. Siemiątkowski**
Naczelnik Wydziału

74.

OGŁOSZENIE
Starosty Powiatowego Dubieńskiego

z dnia 1 kwietnia 1935 r. Nr. R-17/52

o zamknięciu postępowania scaleniowego gruntów wsi Rohoźno.

Starosta Powiatowy Dubieński na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31.VII.23 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 92 z r. 1927, poz. 833) w brzmieniu ustalonem rozporz. Prezyd. Rzeczp. z dn. 11,VII.32 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozp. Prezyd. Rzeczp. z dn. 27.X.33 r. (Dz. U.R.P. Nr. 85, poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 18 listopada 1934 r. uprawomocniło się orzeczenie Wojewódzkiej Komisji Ziemskiej w Łucku z dnia 27 września 1934 r., dotyczące zatwierdzenia projektu na obszarze scalenia wsi Rohoźno, gm. Tesłuhów, powiatu dubieńskiego.

W związku z powyższem ogłasza się o zamknięciu postępowania scaleniowego na wymienionym wyżej obszarze.

Za Starostę
(—) **Bohdan Żaba**
Komisarz Ziemski.

75.

OGŁOSZENIE
Starosty Powiatowego Łuckiego

z dnia 12 kwietnia 1935 r. Nr. R-17

o zamknięciu postępowania scaleniowego gruntów wsi, 1) Kijaż 2) Kobcze 3) Niemieckie, 4) Wiszniów.

1.

Starosta Powiatowy Łucki na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833),

zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) i rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27.X.1933 r. o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej i organizacji komisyj ziemskich oraz na zasadzie prawomocnego podlegającego wykonaniu orzeczenia z dnia 6 października 1934 roku, w przedmiocie zatwierdzenia projektu scaleniowego na obszarze scalenia gruntów wsi **Kijaż**, gminy Szczurzyn, pow. łuckiego, niniejszem ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego na nazwanym obszarze.

2.

Starosta Powiatowy Łucki na podstawie art 36 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) i rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27.X.1933 r. o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej i organizacji komisyj ziemskich oraz na zasadzie prawomocnego podlegającego wykonaniu orzeczenia z dnia 27 czerwca 1934 r, w przedmiocie zatwierdzenia projektu scaleniowewe na obszarze scalenia gruntów wsi **Kobcze**, gminy Rożyszcze, pow. łuckiego, niniejszem ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego na nazwanym obszarze.

3.

Starosta Powiatowy Łucki na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) i rozporzadzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27.X.1933 r. o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej i organizacji komisyj ziemskich oraz na zasadzie prawomocnego podlegającego wykonaniu orzeczenia z dnia 20 sierpnia 1934 r., w przedmiocie zatwierdzenia projektu scaleniowego na obszarze scalenia gruntów wsi **Niemieckie**, gminy Kniahininek, pow. łuckiego, niniejszem ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego na nazwanym obszarze,

4.

Starosta Powiatowy Łucki na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) i rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27.X.1933 r. o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej i organizacji komisyj ziemskich oraz na zasadzie prawomocnego podlegającego wykonaniu orzeczenia z dnia 20 sierpnia 1934 r., w przedmiocie zatwierdzenia projektu scaleniowego na obszarze scalenia gruntów wsi **Wiszniów**, gminy Poddębce, pow. łuckiego, niniejszem ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego na nazwanym obszarze.

Starosta Powiatowy
w/z. (—) **Kazimierz Połtowicz**
Wicestarosta.

76.

OGŁOSZENIE
Starosty Powiatowego Lubomelskiego
z dnia 9 kwietnia 1935 r. Nr. R-17/74

w sprawie postępowania scaleniowego gruntów wsi Koszary.

Starosta Powiatowy w Lubomlu na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85 poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 2 kwietnia 1935 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty w Lubomlu z dnia 2 marca 1935 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Koszary położonej w gminie Pulemiec powiecie lubomelskim.

Za Starostę
(—) **L. Wojciechowski**
Komisarz Ziemski

77.

OGŁOSZENIE
Starosty Powiatowego Sarneńskiego
z dnia 11 kwietnia 1935 r. Nr. R-17/31

w sprawie postępowania scaleniowego gruntów wsi Sobieszczyce.

Starosta Powiatowy Sarneński na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85 poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 22 marca 1935 r. uprawomocniło się orzeczenie tegoż Starosty z dnia 7 stycznia 1935 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia

na gruntach wsi Sobieszczyce położonej w gminie Bielska-Wola powiecie sarneńsktm.

Za Starostę
Komisarz Ziemski

78.

OGŁOSZENIE
Starosty Powiatowego Włodzimierskiego

z dnia 2 kwietnia 1935 r. Nr. R-17/41

o zamknięciu postępowania scaleniowego gruntów wsi Nikitycze i Zabrody.

Starosta Powiatowy Włodzimierski na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31.VII.1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. poz. 833 z 27 r.) w brzmieniu ustalonem rozporz. Prez. Rzeczp. z dn. 11.VII.32 r. (Dz. Ust. poz. 622 z 32 r.), oraz art. 14 rozporządzenia Prez. Rzeczp. Polsk. z dn. 27.X.33 r. (Dz. Ust. poz. 635 z 33 r.) — podaje do publicznej wiadomości, że ostatecznem orzeczeniem Wojewódzkiej Komisji Ziemskiej w Łucku z dnia 21 listopada 1934 roku został zatwierdzony projekt scalenia gruntów wsi Nikitycze i Zabrody, gminy Korytnica, powiatu włodzimierskiego.

W związku z powyższem ogłaszam o zamknięciu postępowania scaleniowego w wyżej wymienionych wsiach.

Starosta Powiatowy
(—) Hubert Stempowski

79.

ZARZĄDZENIE
Starosty Powiatowego Dubieńskiego

z dnia 1 kwietnia 1935 r. Nr. P-18

w sprawie taksy podwodowej.

Na zasadzie art. 7 rozporządzenia z dn. 4.XI. 1920 r. w sprawie rekwizycji podwód (Dz. U. Z. T. P. i Et. L. 4, poz. 34) oraz art. 80 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19.I. 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U R. P. Nr. 11, poz. 86) i zgodnie z opinją Rady Powiatowej w Dubnie, ustanawiam następującą taryfę podwodową w powiecie dubieńskim:

1) za dostarczenie podwody .	1 zł. km.
2) za korzystanie z podwody osobowej parokonnej . .	30 gr. „
3) za korzystanie z tej samej podwody w drodze powrotnej	15 „ „
4) postój za każdą godzinę .	40 „

Uwagi: a) z podwód w/g taryfy niniejszej korzystać mogą wszelkie władze wojskowe i cywilne oraz funkcjonarjusze tych władz jedynie na potrzeby służbowe;

b) przepisy o ochronie i czasie pracy mają właściwe zastosowanie.

Z chwilą ogłoszenia niniejszej taksy, tracą moc obowiązującą taryfy dotychczasowe.

Starosta Powiatowy
(—) J. Bonkowicz-Sittauer

80.

ORZECZENIE
Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej

z dnia 27.III.1935 r.

ustalające warunki pracy i płacy robotników sezonowych na obszarze województwa wołyńskiego na rok służbowy 1935/36.

Na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. w przedmiocie uprawnień Ministra Pracy i Opieki Społecznej do powoływania Nadzwyczajnych Komisyj Rozjemczych do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 686) oraz rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 6 marca 1935 r. (Monitor Polski Nr. 61, poz. 80) Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza w składzie: Przewodniczącego Wacława Preniera, Naczelnika Wydziału, jako przedstawiciela Ministerstwa Opieki Społecznej, Radcy Michała Banaszkiewicza, jako przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych i Sędziego Sądu Apelacyjnego Adama Głodzińskiego, jako przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości na posiedzeniach, odbytych w dniach w 22 i 27 marca 1935 r. w Warszawie, po wysłuchaniu opinji przedstawicieli pracodawców i pracowników rolnych województwa wołyńskiego oraz biorąc pod uwagę zarówno ogólną sytuację gospodarczą rolnictwa z uwzględnieniem właściwości terenowych województwa wołyńskiego, jak też i poziom płac odpowiedniej kategorji robotników rolnych na innych terenach Państwa

O r z e k ł a:

1) Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej strony robotników sezonowych w rolnictwie.

2) Za robotników sezonowych w pojęciu niniejszego orzeczenia uważa się tych robotników, którzy się kontraktowo zobowiązują do robót rolnych w sezonie od dnia zakontraktowania ich do dnia ukończenia tych robót i którzy otrzymują od pracodawcy mieszkanie na czas swojej pracy.

3) Czas pracy obowiązuje ten sam, jaki jest przewidziany w art. 7 umowy dla ordynarjuszy.

4) Robotnicy sezonowi otrzymują dworski stół w czeladnej kuchni lub równoważnik w wysokości tygodniowo:

15 kg. ziemiaków,
7 litrów mleka zbieranego lub $3\frac{1}{2}$ niezbieran.,
$3\frac{1}{2}$ kg. chleba,
$^1/_8$ kg. kaszy,
1 kg. grochu,

1 kg. mąki,
1/4 kg. soli.

Wymiana na inny gatunek żywności jest dozwolona za obopólnem porozumieniem.

Gotowanie strawy odbywa się na koszt pracodawcy.

5) Wynagrodzenie gotówkowe otrzymują robotnicy sezonowi w zależności od grupy powiatów oraz kategorji, do której zostali zaliczeni.

Podział powiatów na grupy jest wyszczególniony w art. 16 umowy dla ordynarjuszy.

Ustala się dwie kategorje robotnikow sezonowych. I kategorja, wszystkie kobiety ponad lat 16 i chłopcy do lat 18. II Kategorja, wszyscy mężczyźni ponad lat 18.

Płaca dzienna robotników sezonowych wynosi w złotych:

	I kat.	II kat.
dla powiatów 1 grupy	0,80	1,00
dla powiatów 2 i 3 grupy	0,70	0,80

Uwaga: Robotnicy sezonowi mogą być godzeni za obopólnem porozumieniem do wykonywania robót akordowych.

6) Obowiązują następujące artykuły umowy dla ordynarjuszy: 3, 4, 10, 11, 12.

7) Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1935 r. do dnia 31 marca 1936 r.

Warszawa, dnia 27 marca 1935 r.

Przedstawiciel Ministerstwa Opieki Społecznej
(—) W. Prenier

Przedstawiciel Ministerstwa Rol. i Ref. Roln.
(—) M. Banaszkiewicz.

Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości:
(—) A. Głodziński.

Za zgodność
Inspektor Pracy V Okręgu
(—) Jan Kowalik.

81.

UMOWA

z dnia 26.III. 1935 r.

ustalająca warunki pracy i płacy robotników rolnych na rok służbowy 1935/36 na terenie województwa wołyńskiego.

PROTOKÓŁ

Posiedzenia Komisji Polubownej dla ustalenia warunków pracy i płacy robotników rolnych na r. 1935/36 w woj. wołyńskiem.

W dn, 26 marca 1935 r. odbyło się w Warszawie w Ministerstwie Opieki Społecznej posiedzenie Komisji Polubownej pod przewodnictwem Naczelnika Wydziału W. Preniera.

Ze strony Związku Ziemian Wołynia obecni: pp. senator Tadeusz Dworakowski i Ryszard Gerlicz, ze strony Związku Zawodowego robotników rolnych p.p. Marjan Nowicki i Jan Kwapiński.

Uzgodniono, że umowa zbiorowa z 1934/35 r. na woj. wołyńskie zostaje przedłużona na r. 1935/36 z następującemi zmianami:

1) W art. 7 skreśla się w ustępie 4 od słów „o 50% wyższych” do końca zdania i umieszcza się zamiast skreślonych „w wysokości 30 gr. Wynagrodzenie to nie ma zastosowania, jeżeli pracodawca udzielił robotnikowi następnego dnia urlopu na czas o 50% dłuższy, niż trwała praca ponad normę dnia poprzedniego”.

2) W art. 10 skreśla się słowa: „o 100% wyższych od przeciętnego pełnego zarobku godzinnego dorosłych pracowników dziennych” i zamiast nich umieszcza się słowa „40 gr.”; w tymże artykule w drugim zdaniu skreśla się „słowa „cenach o 100% wyższych od dziennego zarobku”; zamiast nich umieszcza się „40 gr. za godzinę”.

3) W art. 17 drugi ustęp umieszcza się jako oddzielny artykuł i w związku z tem zmienia się kolejną numerację dalszych artykułów. W nowym art. 18 po słowach: „w wysokości 50 kg.” zamienia na „w wysokości 60 kg.”.

4) W umowie dla rzemieślników uwaga 2 do art. 2 otrzymuje brzmienie następujące: „Art. 7 umowy № 1 dla ordynarjuszy obowiązuje z tem, że rzemieślnik za godzinę nadliczbową otrzymuje 40 gr., a za pracę w święta 50 gr. za godzinę”.

5) Art. 3 otrzymuje brzmienie następujące: „Art. 2 umowy dla ordynarjuszy obowiązuje z tym wyjątkiem, że rok służbowy ogrodników rozpoczyna się z dn. 1 października.

6) Skreśla się w przepisach ogólnych art. 2.

Upoważnia się przewodniczącego do ogłoszenia całkowitego tekstu umowy.

Warszawa 26 marca 1936 r.

(—) W. Prenier.
(—) Tadeusz Dworakowski **(—) J. Kwapiński**
(—) Ryszard Gerlicz **(—) Marjan Nowicki.**

Za zgodność
Inspektor Pracy V Okręgu
(—) Jan Kowalik.

UMOWA

ustalająca warunki pracy i płacy w rolnictwie na rok sł. 1935/36 na terenie Wojew. Wołyńskiego.

UMOWA Nr. 1 DLA ORDYNARJUSZY.

Zasady ogólne.

Art 1. Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony pracowników z normalną zdolnością do pracy, fornali, parobków, stróżów, pastuchów, polowych, karbowych, stangretów i gumiennych.

UWAGA I. Karbowi, staugreci i gumienni otrzymują żyta w wysokości co najmniej o 1 kwintal więcej od fornala.

UWAGA II. Inwalidzi, pracujący narówni z pozostałymi pracownikami z normalną zdolnością do pracy w rolnictwie, pobierają równe z nimi wynagrodzenie tak w gotówce, jak i w naturaljach. Inwalidzi o zmniejszonej zdolności do pracy mogą być godzeni na niższych warunkach.

Art. 2. Umowa niniejsza obowiąznje na rok.

Rok służbowy zaczyna się od 1 kwietnia 1935 r., a kończy się dnia 31 marca 1936 r. Obie strony obowiązuje trzymiesięczne wypowiedzenie indywidualnej umowy pracy przed upływem terminu wygaśnięcia niniejszej umowy, a najpóźniej dnia 31 grudnia 1935 r., przyczem zwolnionym robotnikom obowiązany jest pracodawca wydać zaświadczenie o zwolnieniu (konotatkę). Niewypowiedzenie umowy o pracę do dnia 31 grudnia 1935 r. włącznie oznacza zawarcie umowy na rok następny. Uchylenie się przez którąkolwiek ze stron od przyjęcia wypowiedzenia umowy o pracę tejże nie przedłuża.

Rozwiązanie stosunku słnżbowego w ciągu rokn nastąpić może na zasadzie orzeczenia Komisyj Rozjemczych lub też wyroku sądów państwowych, działających według obowiązującego prawodawstwa i według kompetencji.

Art. 3. Zatargi wynikłe na tle umowy o pracę pomiędzy pracodawcami a robotnikami, regulują Komisje Rozjemcze, bądź sądy państwowe wedłng kompetencji. Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno:

1) pracodawcom wstrzymywać świadczeń,
2) pracownikom przerywać pracy.

UWAGA. W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przewinienia pracodawca może wstrzymać przed orzeczeniem lnb wyrokiem świadczenia w zbożu i w gotówce, wrazie jednak wygrania sporu przez robotnika, pracodawca winien wydać wstrzymane świadczenia wraz z dodatkiem miesięcznym wy wysokości 2% od wstrzymanej należności.

Art 4. Umowa niniejsza stanowi w myśl ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90/1931, poz. 706) podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla pracowników mniej korzystne, niż warunki niniejszej umowy są nieważne, z wyjątkiem specjalnych wypadków, przewidzianych w tejże umowie.

Art. 5. Pracownik otrzymuje od pracodawcy bezpłatnie książeczkę obrachunkową, zawierającą kontrolę wydawanej ordynarji i pensji wraz z potrąceniami i spisem powierzonych mu inwentarzy. Książeczka ta winna być podpisana przez pracodawcę lub jego zastępcę oraz pracownika. Poza tem pracodawca wydaje bezpłatnie robotnikom swego folwarku na ręce wybranego przez nich przedstawiciela jeden egzemplarz umowy zbiorowej na rok 1935/36.

UWAGA: Książeczki obrachunkowe, złożone u pracodawcy, nie powinny być dłużej przetrzymywane niż 10 dni.

Art, 6. Zawarcie indywidualnej umowy z ordynarjuszem nie może być uzależnione od trzymania przez niego posyłek (czeladzi).

Żony pracowników nie mogą być zmuszane do pracy. Dojenie krów i inne roboty odbywać się mogą na zasadzie osobnej umowy.

Czas pracy.

Art. 7. Przeciętny czas pracy w rolnictwie w ciągu roku ustala się na 9 godzin 20 minut, przyczem rozkład godzin ustala się podług poniższej tabeli. Tabela tą ułożona jest na zasadzie czasu słonecznego, który się różni od czasu państwowego w województwie wołyńskiem o 45 minut. Robotnicy fornale mają być zwalniani przed południem o pół godziny wcześniej, aniżeli inne kategorje robotników, a to do koniecznego obrządkn inwentarza. O ile jednak obrządek koni powierzony jest specjalnemu pracownikowi, wcześniejsze zwalnianie nie jest obowiązujące.

MIESIĄC		Praca do południa	Przerwa na śniadanie	Przerwa obiadowa	Praca po południu	Przerwa na podwieczorek
Styczeń		8—12	—	1½	1½—4.00	—
Luty		7½—12	—	1½	1½—5 00	—
Marzec	1—10 11—20 21—31	7—12	—	1½	1½—5.30 1½—6.00 1½—6.30	—
Kwiecień	1—10 11—20 21—30	6—12	½	1½	1½—6.40 1½—7.00 1½—7.20	—
M a j	1—10 11—20 21—31	6—12	½	1½	1½—7.30 1½—7.50 1½—8 00	½
Czerwiec	1—10 11—20 21—30	6—12	½	2	2—8.20 2—8.20 2—8.30	½
Lipiec	1—10 11—20 21—31	6—12	½	2	2—8.30 2—8.20 2—8 00	½
Sierpień	1—10 11—20 21—31	6—12	½	2	2—7.50 2—7.30 2—7 00	½
Wrzesień	1—10 11—20 21—30	6—12	½	1½	1½—6.40 1½—6.20 1½—6.00	—
Październik	1—10 11—20 21—31	7—12	—	1½	1½—5.30 1½—5.20 1½—4.50	—
Listopad		7½—12	—	1½	1½—4.15	—
Grudzień		8—12	—	1½	1 —3.45	—

Za początek pracy rano i po południu uważa się wyjście z podwórza lub z naznaczonej zbiórki przed mieszkaniami pracowników, a za koniec zejście z pola. O ile pole leży dalej, niż 2 kilometry od podwórza, robotnika należy zwolnić z pracy o 10 minut wcześniej w stosunku do każdego kilometra powyżej dwóch.

W razach istotnej potrzeby powyższy podział rozpoczęcia i końca pracy oraz przerw jedzeniowych może być zmieniony, jednakże tylko w ten sposób, by ogólna ilość godzin pracy pozostała ta sama.

Na żądanie pracodawcy w razie pilnej potrzeby pracownicy są obowiązani do pracy poza wyżej określonym czasem, lecz za osobnem wynagrodzeniem po cenach za godzinę w wysokości 30 gr. Wynagrodzenie to nie ma zastosowania, jeżeli pracodawca udzielił robotnikowi następnego dnia urlopu na czas o 50% dłuższy niż trwała praca ponad normę dnia poprzedniego. Do robotników, pobierających wynagrodzenie za roboty wykonane poza unormowanym wyżej czasem pracy, nie zaliczają się pastnchy, stróże nocni, dozorcy i stangreci, o ile wykonywane przez nich roboty nie przekraczają zakresu ich zwykłych obowiązków,

Samowolne i nieuzasadnione opuszczenie roboty podczas godzin pracy oraz niestawienie się do pracy jest niedopuszczalne i powoduje potrącenia w stosunku procentowym. jak przy nadgodzinach.

Art. 8. Obrządek inwentarza odbywa się poza godzinami pracy bez specjalnej dopłaty. Wstawanie do obrządku inwentarza oraz naszykowanie wozów i narzędzi powinno mieć miejsce nie wcześniej, niż na 2 godziny przed rozpoczęciem pracy.

Obrok, siano i t. p. karm dla inwentarza ma być przygotowany uprzednio w godzinach pracy w miejscach na to przeznaczonych. Kolejne sypianie w nocy w stajni oraz dyżury w dnie świąteczne obowiązują wszystkich fornali i parobków bez specjalnej dopłaty.

Pastuch jest wolny od pracy co trzeci dzień świąteczny (niedziele i święta) i na ten czas zostaje zastąpiony przez innych wyznaczonych w tym celu pracowników.

Do siania nawozów sztucznych pracodawca daje pracownikom worki i dopłaca im od hektara 20 groszy. Prócz tego przy sianiu nawozów sztucznych gryzących, a zwłaszcza azotniaku wapna, nie mogą bezpośrednio być zatrudnione kobiety i młodociani do lat 18; pracownicy zaś używani do ich siania mają otrzymać ochraniacze na oczy. W razie choroby lub innych okoliczności, uniemożliwiających stawienie się do pracy, pracownik obowiązany jest zawiadomić o tem pracodawcę lub jego zastępcę przed dyspozycją ranną.

Art. 9. Stróże mają codziennie wolny czas do zakończenia robót przedpołudniowych. W czasie przerwy obiadowej obowiązani są do stróżowania. Po przerwie zaś otrzymują czas wolny, równy przerwie obiadowej, stosownie do tabeli czasu pracy (art. 7). Następnie stróże mogą być zatrudnieni przy robotach koło inwentarza, w domu i t. p., z wyjątkiem czterech miesięcy: listopada, grudnia, stycznia i lutego. W miesiącach zaś od 1 października do 31 marca stróż otrzymuje kożuch dworski, na czas warty, która nie nie może zaczynać się wcześniej niż o godzinie 18 (6-tej).

UWAGA: Stróż, przyłapany na spaniu podczas pełnienia obowiązków stróżowania, może być ukarany za pierwszym razem grzywną w wysokości 8 kg. żyta, za drugim razem grzywną w wysokości 16 kg żyta, a za trzecim razem — wydaleniem. Ukarany ma prawo odwołać się do Komisji Rozjemczej, której orzeczenie jest ostateczne.

Art. 10. Praca w dni świąteczne może być wykonywana li tylko za obopólną zgodą i za wynagrodzeniem po cenach za godzinę 40 gr; w gorzelniach i krochmalniach, na żądanie pracodawcy, praca odbywa się zgodnie z Ustawą z dnia 18 grudnia 1919 roku (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 2, poz. 7) i również po 40 gr. za godzinę. Ilość dni świątecznych obowiązuje zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta w tej mierze (Dz. Ust. R. P. Nr.Nr. 101/24 i 34/25). Świętowanie odbywa się podług kalendarza wyznania pracownika.

Art. 11. W dni ulewne i wyjątkowej niepogody roboty w polu nie powinny być wykonywane.

Stosunek wzajemny.

Art. 12. Pracodawców oraz ich zastępców obowiązuje grzeczne traktowanie pracownika i ścisłe przestrzeganie warunków umowy, a zwłaszcza regularne wypłacanie świadczeń i płac, przewidzianych umową; pracowników obowiązuje grzeczność wobec pracodawców i ich zastępców, ścisłe przestrzeganie zawartych umów, pilne i sumienne spełnianie obowiązków, dążność do największej wydajności pracy i stosowanie się do wszystkich zarządzeń pracodawcy lub jego zastępcy, odnoszących się do wykonywania obowiązków służbowych oraz przestrzeganie wszystkich przepisów porządkowych w obrębie folwarku, jako też dbałe i staranne obchodzenie się z powierzonym sobie inwentarzem żywym i martwym.

Delegat, mąż zaufania (przedstawiciel robotników) nie może być gorzej traktowany od innych pracowników.

Warunki wynagrodzenia.

Art. 13. Zgodnie z art. 16 niniejszej umowy, ordynarjusze pobierają płacę w gotówce kwartalnie zdołu.

Wysokość pensji w złotych określać będzie komisja, złożona z 2-ch przedstawicieli (po jednym z każdej ze stron) pod przewodnictwem delegata Inspekcji Pracy V Okręgu. Komisja decyduje większością głosów. Zadaniem jej jest określenie przeciętnej ceny żyta z okresu między 20 a 25-ym włącznie ostatniego miesiąca przed wypłatą. Cena żyta dla obliczenia płac gotówkowych nie może być przyjęta niższa, jak 25 zł. za kwintal. Wypłata pensji winna następować nie później, niż dnia 7 następnego miesiąca.

Art. 14. Wysokość ordynarji dla poszczególnych powiatów określa art. 16 niniejszej umowy. Ordynarja wydaje się zgóry i to w pierwszych dwóch tygodniach każdego kwartału lub miesięcznie w pierwszym tygodniu. W razie niemożności wydania należnej ordynarji i z powodu wypadków losowych lub w terminie na 1 lipca, ustalenie terminu mą nastąpić w drodze bezpośredniego porozumienia stron.

Zboże wydawane na ordynarję musi być zdrowe, dobrze oczyszczone w gatunku, jaki posiada majątek.

Art 15. W sprawie składu ordynarji postanawia się, co następuje: a) pracownik otrzymuje pszenicy w I kategorji powiatów 3 kwintale, w II i III kategorji powiatów 2 kwintale; b) co najmniej 8 kwintali otrzymuje w życie; c) resztę żboża, brakującą dla ustalonej dla majątku normy ordynarji wydaje się w jęczmieniu.

UWAGA I. W majątkach, gdzie sieją groch w dostatecznej ilości, ordynarjusze mogą żądać zamiast 1 kwintala pszenicy, 80 kg grochu.

UWAGA II. W majątkach, gdzie nie sieją pszenicy, wydaje się żyto w stosunku: za 1 kwintal pszenicy 1.30 kwintala żyta.

Art. 16. Pensję i ordynarję na rok 1935/36 ustala się według poniższych norm:

I kategorja: pensji równoważnik gotówkowy 4 kwintali żyta oraz ordynarji 13 kwintali obowiązuje w powiatach dubieńskim bez gminy Radziwiłłów, krzemienieckim, zdołbunowskim, horochowskim, równieńskim za wyjątkiem gminy Klewań, włodzimierskim za wyjątkiem gmin: Olesk, Werba na północ od rzeki Turji i Korytnica, łuckim za wyjątkiem gmin: Kołki, Silno, Szczurzyn, Rożyszcze, Miedwieże, Trościaniec i Poddębce.

II kategorja: pensji równoważnik gotówkowy 3½ kwintali żyta oraz ordynarji 12 kwintali obowiązuje w powiatach: kostopolskim, w gminie Radziwiłłów pow. dubieńskiego, gm. Klewań powiatu równieńskiego, w gminach Werba na północ od rzeki Turji, Olesk i Korytnica pow. włodzimierskiego, gminach Rożyszcze i Poddębce pow. łuckiego oraz gminach Nowy Dwór, Turzysk i Hołoby pow. kowelskiego.

III kategorja: pensji równoważnik gotówkowy 3 kwintali żyta i ordynarji 12 kwintali obowiązuje w powiatach: lubomelskim, kowelskim za wyjątkiem gmin Nowy Dwór, Turzysk i Hołoby oraz w gminach: Kołki, Silno, Szczurzyn, Miedwieże, Trościaniec pow. łuckiego.

Art. 17. Mielenie zboża odbywa się na koszt pracodawcy w młynie przez niego wskazanym, przyczem nie

więcej niż połowa ordynarji na pytel. Wzamian za mielenie pracodawca może wydać pracownikowi dodatkową ilość żyta równą 1 metrowi.

Art. 18. Parobcy samotni w wieku ponad 18 lat, zdolni do wszelkich robót w polu, pracujący w konie i obrządzający je, mogą być godzeni miesięcznie i otrzymują dworski stół w czeladnej kuchni lub ekwiwalent w wysokości 60 kg żyta miesięcznie oraz wynagrodzenie w gotówce: w powiatach I-ej kategorji — równoważnik w wysokości 110 kg miesięcznie, w powiatach II-ej kategorji — równoważnik 100 kg miesięcznie i w powiatach III-ej kategorji — równoważnik 90 kg miesięcznie (art. 13).

Ziemia pod ziemniaki.

Art. 19. Pracownik otrzymuje pod ziemniaki, kapustę i ogrodowiznę ziemi wynawożonej 0.45 hektara.

Sadzenie ziemniaków winno odbywać się, jeżeli nie umówiono się inaczej w danym majątku, w połowie między początkiem a końcem sadzenia ziemniaków dworskich. Pole przeznaczone pod ziemniaki powinno być w takiem samem stanowisku, jak pole przeznaczone pod ziemniaki dworskie. Przygotowanie mechaniczne ziemi pod ziemniaki i obróbka ich winny być takie same, jak ziemniaków dworskich. Zastrzega się, że wszystkie ziemniaki pracowników powinny być sadzone obok siebie na jednem miejscu. Na ziemi wydzielonej w polu pod ziemniaki mogą być sadzone tylko okopowe, a to w celu przestrzegania płodozmianu.

Art. 20. Pracownik ma prawo trzymać dwie krowy z jednym przychówkiem do dwóch miesięcy, na pełnem utrzymaniu dworskiem. Jeżeli pracownik trzyma jedną sztukę bydła—otrzymywać będzie 120 litrów mleka w ciągu roku na okres zapuszczenia krowy.

W majątkach, które stawiają za warunek przy umowie, aby pracownik trzymał tylko 1 krowę, będzie on otrzymywał wzamian 250 litrów mleka lub ekwiwalent: w powiatach 1 kategorji — 1½ kwintala, w pow. II i III kategorji — 1 kwintal 25 kg.

Art. 21. Pracownik ma prawo trzymać dowolną ilość trzody chlewnej w granicach istniejącego pomieszczenia w chlewach czeladnych. Trzymanie kur jest dozwolone, trzymanie zaś gęsi, kaczek, gołębi, królików i t. p. zależne od obopólnej umowy.

O p a ł.

Art. 22. Pracownik otrzyma 13 jednostek opałowych; jednostka opałowa równa się:

10,2 m³ p torfu sztychlowego
6,8 m³ p „ deptanego
2½ kwintalom węgla
1 kupce gałęzi wymiaru 1.75 m szerokości, 1.75 m wysokości i 2 m. długości.

Przy wydawaniu opału w drzewie obowiązuje wydanie 12. m sześciennych przestrzennych drzewa szczapowego suchego, przyczem 1 m. sześć. przestrz. drzewa szczapowego równa się: 1,5 m³ p karpiny rąbanej lnb 1,25 m³ p drzewa niesuchego.

Wybór materjału opałowego przysługuje pracodawcy, zastrzega się jednak, że przy wydawaniu węgla co najmniej 1/4 opału, a przy wydawaniu w innym materjale co najmniej ½ opału musi być wydana w szczapach.

Torf powinien być wydawany normalnie w suchym stanie i przeciętnie w dobrym gatunku.

Mieszkania.

Art. 23. Mieszkanie pracownika zasadniczo winno składać się co najmniej z jednej izby z podłogą drewnianą oraz komory.

Izby winny być wytynkowane, ze szczelnemi drzwiami i oknami na zawiasach.

W oknach mają być całe szyby; w razie stłuczenia szyby pracownik obowiązany jest wstawić ją w ciągu 2-ch tygodni.

Wapna niegaszonego do bielenia dostarcza pracodawca 2 razy do roku w ogólnej ilości 15 kg. na mieszkanie. Podłogi mają być położone i piece doprowadzone do porządku. Mieszkania mają być ze szczelnym dachem; tam, gdzie dachy są popsute, muszą być naprąwione w ciągu miesięcy letnich. W majątkach, gdzie woda zacieka do piwnic i mieszkań pracowników, winny być one zabezpieczone w ciągu lata od wody napływo wej.

Pracodawcy winni dbać, aby otoczenie mieszkań pracowników było higjeniczne. Obowiązuje wybrukowanie dostępu do studzien oraz zastąpienie zgniłych cembrzyn nowemi, lub też zapewnienie pracownikom w inny sposób zdrowej i czystej wody do picia.

Zbiorniki na nawóz nie mogą znajdować się w bliższej odległości, aniżeli 20 metrów od mieszkań służbowych. Pracownicy mają składać nawóz ze swoich chlewów w przeznaczonem na to miejscu. W pobliżu mieszkań mają znajdować się zasłonięte ustępy w dostatecznej ilości. które pracownicy obowiązani są utrzymywać w porządku i czystości. Gdzie jest odpowiednie pomieszczenie w dotychczasowych budynkach, jak również przy mieszkaniach nowobudowanych, powinna być urządzona łaźnia.

W innych majątkach, o ile istnieje możliwość, pracodawcy są obowiązani do urządzenia kąpieli.

Pożądanem jest, aby pracodawcy, mający w folwarkach elektryczność, wprowadzali ją do mieszkań pracowników. Koszta prądu płaci pracownik.

Pracownicy są obowiązani utrzymywać mieszkania w porządku; trzymanie inwentarza w mieszkaniu jest stanowczo wzbronione. Sublokatorów nie wolno przyjmować bez zgody pracodawcy, któremu przy wprowadzeniu się ma być zameldowany skład rodziny pracownika.

Art. 24. Pracownik otrzymuje pomieszczenie na ziemniaki, pomieszczenie dla bydła we wspólnej czeladnej oborze, lub specjalnie przeznaczonym na to budynku oraz pomieszczenie dla 2-ch sztuk trzody chlewnej i pomieszczenie na opał, nadto w miarę potrzeby słomę do sienników oraz ściółkę dla swego inwentarza, przyczem nawóz stanowi własność pracodawcy.

Ubezpieczenia.

Art. 25. Do czasu wprowadzenia Kas Chorych pracodawca opłaca w całości koszty szpitalne oraz koszty związane z przyjazdem lekarza do folwarku. We wszystkich innych wydatkach na lekarza, dentystę, akuszerkę i aptekę pracownik uczestniczy w stosunku 10%. Wszystko powyższe stosuje się do pracownika, jego żony oraz dzieci poniżej lat 15-tu. Do pozostałych członków rodziny pracownika stosuje się tylko wtedy, jeżeli stale pracują w danym folwarku.

Koszta leczenia (z wyjątkiem wypadków nagłych) obciążają pracodawców tylko w tym wypadku, gdy pracownik leczy się bądź u lekarza wskazanego przez pracodawcę, bądź u lekarza powiatowego, a koszta szpitalne jedynie wówczas, gdy pracownik został skierowany do szpitala na skutek zarządzeń jednego z wyżej wymienionych lekarzy.

UWAGA I. W razie sporu rozstrzyga Komisja Rozjemcza na podstawie dowodów i rachunków przedstawionych przez pracodawcę. Jeżeli pracodawca dowodów pisemnych nie dostarczy, pracownik nie będzie zobowiązany do zapłacenia 10% kosztów.

UWAGA II. Pracodawcy nie są obowiązani opłacać zabiegów techniczno-dentystycznych.

Art. 26. Do czasu wprowadzenia ubezpieczeń pogrzebowych, na wypadek śmierci pracownika, żona lub dzieci zmarłego mają otrzymywać przez pół roku: połowę pensji, połowę ordynarji, utrzymanie dla jednej krowy, pół ziemi pod kartofle, jak również możność korzystania ze wszystkich innych świadczeń, przewidzianych w niniejszej umowie narówni z innymi pracownikami. Jeżeli rodzina zmarłego pracownika posiada dwie krowy, to druga krowa otrzymuje w lecie paszę na pastwisku, a w zimie sieczkę; o ile posiadają jedną krowę, a umowa przewiduje dodatek w mleku zamiast drugiej krowy, dodatek ten zostaje obliczony w stosunku 10 litrów mleka za każdy miesiąc przepracowany od 1 kwietnia 1935 r. przez zmarłego pracownika. Jeżeli ziemniaki zostały zasadzone przed śmiercią ordynarjusza, rodzina zmarłego ma prawo do całego zbioru. Na koszta pogrzebu otrzymuje tytułem zapomogi 25 złotych i trumnę robioną na miejscu lub też w razie odmowy przyjęcia trumny równoważnik w gotówce.

UWAGA. Mieszkający razem członkowie rodziny zmarłego pracownika, korzystający z powyższej zapomogi, nie mogą chodzić do roboty poza obrębem folwarku, jeżeli przed śmiercią ordynarjusza stale się do niej nie zobowiązali. Wynagrodzenie członków rodziny zmarłego ordynarjusza za pracę nie może być niższe od cen obowiązujących w folwarku dla danej kategorji robotników.

Art. 27. Na wypadek śmierci żony pracownika, otrzyma on tytułem zapomogi 25 złotych, na wypadek śmierci dziecka—15 złotych. We wszystkich wypadkach powyższych otrzyma także trumnę zrobioną na miejscu, lub w razie odmowy przyjęcia trumny, równoważnik w gotówce.

Art. 28. Celem uniknięcia nieszczęśliwych wypadków mają być wprowadzone ochraniacze we wszystkich tych maszynach, do których zastosować się dadzą.

Art. 29. Do czasu wprowadzenia ustawowego ubezpieczenia na starość pracodawcom nie wolno przy końcu roku służbowego wręczać konotatek tym ordynarjuszom, którzy przepracowali na dobro pracodawcy lub danego gospodarstwa 25 lat oraz tym pracownikom dniówkowym. którzy przepracowali w danem gospodarstwie lub u danego pracodawcy 25 lat, w tem uprzednio przynajmniej 20 lat w charakterze ordynarjusza i stracili całkowitą lub częściową zdolność do pracy z tytułu starości.

Powyższy okres 25 lat liczy się dla robotników i ordynarjuszy od ukończenia 18 roku życia.

Tytułem do zwolnienia tych ordynarjuszy nie może być niezdolność do pracy, lecz przewinienia służbowe.

Ordynarjusze objęci niniejszym artykułem obowiązani są do wykonania swych obowiązków w granicach swej zdolności do pracy, pomimo przepracowanych 25 lat.

W wypadku stwierdzonej zupełnej niezdolności do pracy z powodu starości ordynarjusz nie jest obowiązany do pracy i w tym wypadku świadczenia jego mogą być obniżone, jednak nie niżej niż do połowy świadczeń ordynarjusza.

Udowodnienie zupełnej niezdolności do pracy lub jej zmniejszenia ciąży na pracowniku.

Art. 30. Rezerwistom, powołanym na ćwiczenia lub w razie mobilizacji wydaje się świadczenia, zgodnie z obowiązującemi w tej mierze ustawami i nie uważa się tego za przerwę w pracy (do art. 28 niniejszej ustawy.

Ochronki.

Art. 31. Pracodawcy utrzymują ochronkę dla dzieci w wieku od lat 4 do 7 w folwarkach, w których liczba dzieci w tym wieku przekracza 25. Inspektor Pracy w porozumieniu z Inspektorem Szkolnym rozstrzyga, czy przeszkodą do utworzenia ochronki jest brak lokalu.

Urlopy.

Art. 32. Pracownik otrzymuje w ciągu roku 10 dni urlopu, w dni nieświąteczne bez potrącenia świadczeń. Pracownik może zażądać w czasie zimy urlopu nieprzerwanego do 6 dni, przytem jednocześnie nie więcej, niż 1 z folwarku.

Wybór dni urlopu odbywa się w porozumieniu z pracodawcą z wyjątkiem wyjazdów, spowodowanych pisemnem wezwaniem związków zawodowych, w tym bowiem wypadku pracodawca winien jest zgodzić się na zaproponowany dzień urlopu.

W czasie pilnych robót, jak siewy, żniwa, sianokosy, kopanie, urlopy mogą być wydawane w wypadkach tylko wyjątkowo pilnych. Wyjazdy na skutek wezwania urzędów państwowych nie są wliczane do urlopów. O ile pracodawca zgadza się na łączne 2 lub 3 dni urlopn, które obejmują jedno święto, dzień ten liczy się za dzień urlopu. Poza tem odchodzącemu robotnikowi należy się 6 dni wolnych na wyszukanie pracy.

Strawne.

Art. 33. Pracownikowi, wysłanemu w drogę, należy się tytułem strawnego za dobę 1.50 zł.: za obiad 1.00 zł., za kolację 50 groszy. Dobę liczy się od 16 godzin wzwyż.

Opóźnienie posiłku o 2 godziny nie pociąga za sobą wypłaty strawnego. W drodze godziny pracy nie obowiązują.

Furmanki:

Art. 34. Pracownicy otrzymują:

1) zbiorową furmankę do jednego z najbliższych młynów i z młyna;

2) do zwózki w dni powszednie swoich produktów rolnych, wyprodukowanych w tymże folwarku;

3) po księdza — z chrztem, ślubem i pogrzebem.

Fornalowi jadącemu z wysłaną w interesie pracowników furmanką w dni powszednie czy też świąteczne nie należy się żadne dodatkowe wynagrodzenie jak też na kolejne wyjazdy w dni świąteczne po doktora, do kościoła i t. p.

Wyjazdy noszące wyraźnie charakter wyjazdów prywatnych pracodawcy poza godzinami pracy winny być wynagradzane jak praca poza godzinami służbowemi, a więc o 50%, a w dni świąteczne o 100% wyżej. Nie dotyczy to jednak stangretów i ich pomocników.

Pracownicy otrzymują furmankę po lekarza i akuszerkę oraz wspólną:

1) jedną na kwartał do najbliższego miasta w dniu targowym;

2) jedną na miesiąc w dzień świąteczny, wybrany przez pracowników do najbliższego miasta, względnie stacji kolejowej, według wyboru pracowników.

UWAGA: W razie nieuzasadnionej odmowy dania furmanki w dniu przez pracowników wybranym, pracownikom przysługuje zwrot faktycznych kosztów za wynajętą furmankę; za uzasadnioną odmowę uważa się wyjątkową niemożność gospodarczą dania furmanki w dniu przez pracowników wybranym.

UMOWA Nr. 2 DLA RZEMIEŚLNIKÓW.

Art. 1. Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich pracowników rolnych, z drugiej zaś strony: kowali, stelmachów, stolarzy, ślusarzy, mechaników, szoferów, folwarcznych, ogrodników, chmielarzy, rybaków i t. p. stałych wykwalifikowanych robotników, zatrudnionych w gospodarstwach rolnych.

Art. 2. Obowiązują następujące artykuły umowy Nr. 1 dla ordynarjuszy: 3, 4, 5, 7, 10, 12, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33 i 34.

Artykuły 7 i 10 umowy Nr. 1 dla ordynarjuszy i uwaga 2 niniejszego artykułu nie tyczą się ogrodników, chmielarzy, rybaków i t. p., których charakter zajęcia powoduje konieczność wykonywania pewnych czynności poza ustalonym czasem pracy dziennej.

UWAGA I. W mieszkaniach dwuizbowych normy opału podnoszą się o 30%.

UWAGA II. Artykuł 7 umowy Nr. 1 dla ordynarjuszy obowiązuje z tem, że rzemieślnik za godzinę nadliczbową otrzymuje 40 gr., a za pracę w święta 50 gr. za godzinę.

UWAGA III. Art. 17 umowy Nr. 1 dla ordynarjuszy obowiązuje z tem, że pracodawca ponosi koszta przemiału lub wzamian dodaje 8% ordynarji w życie.

Art. 3. Art. 2 umowy Nr. 1 dla ordynarjuszy obowiązuje z tym wyjątkiem, że rok służbowy ogrodników rozpoczyna się z dniem 1 października.

Art. 4. Pracodawcy nie są uprawnieni do samowolnej zamiany pewnych świadczeń w naturze na inne. Jeżeli jednak warunki gospodarcze wymagają tej zmiany, może ona być dokonana przez bezpośrednie porozumienie stron przy pośrednictwie Inspektora Pracy, wreszcie w drodze rozjemczej.

Art. 5. Wynagrodzenie winno stanowić o 2 metry ordynarji więcej, w tem 1 metr pszenicy, pensji o 100%, a ziemi o 50% więcej od norm dla ordynarjuszy.

Pracownicy ugodzeni w charakterze niewykwalifikowanych rzemieślników i spełniający specjalne czynności w majątku otrzymują wynagrodzenie niemniejsze od karbowych.

Przepisy ogólne.

Art. 1. W stosunku do pracowników, którzy pobierali dotychczas wyższe ogólne wynagrodzenie, niż przewidziane niniejszą umową, pozostają w mocy dotychczasowe warunki.

za zgodność
Inspektor Pracy V Okręgu
(—) Jan Kowalik

82.

OBWIESZCZENIE
Sądu Okręgowego

z dnia 6 kwietnia 1935 r. Nr. Z. 51/30

w sprawie podziału wynagrodzenia za przejętą na rzecz Skarbu Państwa nieruchomość ziemską „Dolsk" pow. kowelskiego b. własność Emilji Rrzyszczewskiej.

Na zasadzie art. 10 p. 3 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 28 grudnia 1927 r. o uregulowaniu ciężarów i wierzytelności, ciążących na przymusowo wykupionych nieruchomościach ziemskich (Dz. Ust. R. P. Nr. 3, poz. 22 za rok 1928) Sąd Okręgowy w Łucku Wydział I Cywilny stosownie do decyzji swej z dnia 3 kwietnia 1935 roku obwieszcza, iż sporządzony został przez Sąd projekt planu podziału pomiędzy wierzycieli Emilji Rzyszczewskiej wniesionego do depozytu Sądu tutejszego przez b. Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku wynagrodzenia w obligacjach 5% Państwowej Renty Ziemskiej Serja I na sumę 9.600 złotych w skryptach dłużnych Skarbu Państwa na sumę 3892 zł. 62 gr. i w gotówce 1002 zł. 22 gr. za przejętą na własność Państwa od poprzedniej właścicielki Emilji Rzyszczewskiej nieruchomość ziemską „Dolsk", pow. kowelskiego obszarem 92 ha 9657 mtr. kw., i że do przejrzenia powyższego projektu planu podziału wyznacza się termin 4-ro tygodniowy od dnia umieszczenia niniejszego obwieszczenia w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wobec powyższego Sąd wzywa wszystkich wierzycieli, szukających zaspokojenia swych roszczeń z powyższego wynagrodzenia a w hipotece nie ujawnionych, by pretensje swe zgłosili najpóźniej w terminie wyznaczonym do przejrzenia projektu planu podziału, t. j. w terminie 4-ro tygodniowym od daty wydrukowania niniejszego obwieszczenia pod rygorem, że w razie niezgłoszenia, rozdział wynagrodzenia nastąpi według stanu ujawnionego w hipotece, z pominięciem innych roszczeń, a roszczenia oparte na prawie publicznem, stracą uprzywilejowane pierwszeństwo i znaleźć będą mogły zaspokojenie tylko z reszty, jaka pozostanie z wynagrodzenia po zaspokojeniu właścicieli hipotecznych.

Dnia 6 kwietnia 1935 r.

Nr. Z. 51/30.

Sędzia Okręgowy
(—) W. Brzozowski.

83.

OBWIESZCZENIE
Sądu Grodzkiego w Łucku

z dnia 3 kwietnia 1935 r. Nr. CO-73/35

o unieważnieniu pełnomocnictwa notarjalnego wydanego Czesławowi Sieradzkiemu przez Wileński Bank Ziemski.

Na mocy art. 1460[41] i nast. U. P. C., oraz art. XVII p. 10 § 1 przep. wprow. k. p. c. Sąd Grodzki w Łucku na Wołyniu ogłasza, że postanowieniem swem z dnia 27 marca 1935 roku zostało odwołane pełnomocnictwo notarjalne, wydane przez Wileński Bank Ziemski, Spółkę Akcyjną Czesławowi Sieradzkiemu synowi Józefa upoważniające go do administrowania, zarządzania i rozporządzania wymienionemi w owem pełnomocnictwie dobrami Banku, — sporządzone przed Notarjuszem przy Wydziale Hipotecznym Sądu Okrę-

gowego w Wilnie, Janem Buyko, dnia 23 sierpnia 1934 roku Nr. Rep. 2866.

Spr. Nr. Co 73/35.

Sędzia sprawujący Kierownictwo Sądu

84.

OGŁOSZENIE

Sądu Grodzkiego w Kołkach

z dnia 5 kwietnia 1935 r. Nr. Co. 8/35

w sprawie wezwania spadkobierców Jakóba Semlera vel Zemlera.

Na zasadzie art. 1401 i 1042 U. P. C. Sąd Grodzki w Kołkach na Wołyniu, wzywa spadkobierców Jakóba Semlera vel Zemlera, zmarłego dnia 1 listopada 1931 roku, ażeby w ciągu 6-ciu miesięcy od dnia wydrukowania niniejszego obwieszczenia zgłosili swoje prawa w tymże Sądzie do pozostałego po nim majątku.

Sygnatura akt Co. Nr. 8/35.

Sędzia Grodzki.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

OGŁOSZENIE

Zarządu Więzienia w Łucku

o przetargu ofertowym na dostawę artykułów spożywczych.

Naczelnik Więzienia w Łucku ogłasza **przetarg nieograniczony** na dostawę dla potrzeb więzienia na okres trzechmiesięczny.

Mąki razowej żytniej 95% . .	w ilości	15000	klgr.
„ pszennej 0000 A . . .	„	6000	„
Mięsa wołowego bez kości . .	„	1500	„
„ wieprzowego „ . .	„	1000	„
Sledzi Jarmudzkich . . .	„	10	beczek
Kaszy gryczanej	„	2000	klgr.
„ jęczmiennej	„	1600	„
„ jaglanej	„	2000	„
Pęcaku	„	1500	„
Grochu	„	2000	„
Fasoli	„	2000	„
Kartofli	„	75000	„
Buraków	„	6000	„
Kapusty kiszonej . . .	„	5000	„
Cebuli	„	400	„
Kawy zbożowej	„	200	„
Octu	„	20	„
Słomy prostej żytniej . . .	„	7000	„

Oferty ostemplowane na 1 zł. oraz dokumenty stwierdzające subskrypcję Pożyczki Narodowej należy składać w Dziale Gospodarczym Więzienia do dnia **26 kwietnia 1935 r.** godz. 12 wraz z wadjum w wysokości 5% od oferowanej sumy. Bez tych warunków oferty rozpatrywane nie będą.

Oferty winny zawierać stałe konkretne ceny na poszczególne artykuły.

Komisja zastrzega sobie prawo wyboru oferenta, jak również prawo wolnego kupna. Również zastrzega sobie prawo podwyższenia lub zmniejszenia od 50—100% wymienionej normy w zależności od zaludnienia więzienia.

Przyjęcie zakupionych artykułów przez Komisję Gospodarczą odbywać się będzie partjami w ciągu miesiąca maja r. b. Regulowanie należności będzie uskutecznione z kredytów miesięcznych udzielonych przez Ministerstwo Sprawiedliwości.

Informacji o szczegółach przetargu i dostawy udziela Więzienie w Łucku.

Naczelnik Więzienia
(—) E. Nowakowski.

Łuck, dn. 6 kwietnia 1935 r.

ZAGUBIENIE PIECZĄTKI SOŁTYSOWSKIEJ.

Sołtys m. Ludwipola zagubił podłużną pieczątkę z napisem „Sołtys m. Ludwipol gminy ludwipolskiej pow. kostopolskiego".

ZAGUBIONE DOKUMENTY.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U w Łucku na nazwisko Iwan **Binkowski** roczn. 1898 zam. w Łyszczu pow. łuckiego.

Zgubiono kartę rzemieślniczą na szewstwo wydaną przez Starostwo Powiatowe w Równem za Nr. rej. III-2111 na nazwisko Władysława **Czarneckiego.**

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Krzemieńcu na nazwisko Kiprjana **Dziubika** roczn. 1908 zam. w Oleszkowcach pow. krzemienieckiego.

Zgubiono dowód osobisty Nr. 16241/29 wydany przez Starostwo Powiatowe w Łucku dnia 11.I.1929 r. na nazwisko Wigdora **Fajntucha** zam. w Rożyszczach pow. łuckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Dubnie na nazwisko **Fedoruka** Timofieja roczn. 1901 zam. w Chrynikach pow. dubieńskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. we Włodzimierzu na nazwisko Mordki Józefa **Gejera** roczn. 1907 zam. w Łokaczach pow. horochowskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Sarnach na nazwisko Marjana **Horoszkiewicza** roczn. 1901 zam. w Majdanie Komarowskim pow. łuckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Kielcach na nazwisko Tadeusza Teofila **Hajdenrajcha** roczn. 1899 zam. w Katerburgu pow. krzemienieckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Równem na nazwisko Aleksandra **Jakimczuka** roczn. 1896 zam. w Korcu pow. rówieńskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Łucku na nazwisko Dorofieja **Jaroszuka** roczn. 1907 zam. w Smolarach pow. kowelskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia Serja C Nr. 535936 wystawiony przez R.I.K. w Łucku na nazwisko właściciela Wsiewołoda **Jakubowskiego** zam. w Sadowie pow. łuckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Równem na nazwisko Faddieja **Jechało** roczn. 1903 zam. w Babinie pow. rówieńskiego.

Zgubiono poświadczenie o niezdolności do służby wojsk. kat. D. wydana przez komisję poborową na powiat

lubomelski dnia 16.VI. 1923 r. na nazwisko Pawła **Kucia** roczn. 1902, zam. w Borkach pow. lubomelskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Krzemieńcu na nazwisko Emeljana **Kamińskiego** roczn. 1907 zam. w Gajach pow. krzemienieckiego.

Zgubiono dowód osobisty Nr. 3032/16132/25 wydany przez Starostwo Powiatowe w Sarnach dnia 15.VII. 1925 r. na nazwisko Marjam **Kapszuk** zam. w Sarnach przy ul. Topolowej Nr. 2.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Łucku na nazwisko Mikołaja **Kasjanczuka** roczn. 1913 zam. we wsi Wojutyna pow. łuckiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia, Serja C Nr. 584220 wystawiony przez R. I. K we Włodzimierzu na nazwisko właściciela Andrzeja **Kasjana** zam. w Owłoczynie pow. włodzimierskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia Serja C Nr. 712500 wystawiony przez R.I.K. w Łucku na nazwisko właściciela Wilhelma **Kierca** zam. w Poniatowie pow. łuckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Krzemieńcu na nazwisko Andrzeja Kujbida **Hawryluka** roczn. 1901 zam. w Hryńkowcach pow. krzemienieckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Równem na nazwisko Filipa **Kleby** roczn. 1905 zam. w Horbakowie pow. rówieńskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia, Serja B Nr. 821699 wystawiony przez R.I.K. w Łucku na nazwisko właściciela Bronisława **Boluka** zam. w Gródku pow. łuckiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia, Serja C Nr. 781496 wystawiony przez R.I.K. w Łucku na nazwisko właściciela Bazylego **Lewczuka** zam. w Chorłupach pow. łuckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Łucku na nazwisko Jefima **Ławrenczuka** roczn. 1905 zam. w Starosielu pow. łuckiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia, Serja C Nr. 491783 i 491784 wystawiony przez R.I.K. na nazwisko właściciela Kuprjana **Mazurkiewicza** zam. w Horodnie pow. lubomelskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia, Serja C Nr. 483876 wystawiony przez R.I.K. na nazwisko właściciela Andrzeja **Laszczuka** zam. w Dulibach pow. rówieńskiego.

Zgubiono zaświadczenie wojskowe wystawione przez P.K.U. w Krzemieńcu w dniu 4.V.1929 r. L. gł. ks. ewid. 236 na nazwisko Daniela **Mielniczuka** roczn. 1906.

Zgubiono legitymację urzędową wydaną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego w Równem za Nr. 2142 na nazwisko Franciszka **Nowaka** nauczyciela szkoły powszechn. w Wiszenkach pow. łuckiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia, Serja C Nr. 764755 wystawiony przez R.I.K. na nazwisko właściciela Tatjany **Pawlenko** zam. w Dulibach pow. rówieńskiego.

Zgubiono dowód osobisty serja A. Nr. 335 wydany przez Zarząd Gminny w Torczynie na nazwisko Zofji **Peretiatkiewicz** zam. w maj. Hać pow. łuckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Łucku na nazwisko Bazylego **Poliszczuka-Ostapiuka** roczn. 1899 zam. w Wojutynie pow. łuckiego

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Równem na nazwisko Piotra **Stelmaszuka** zam. we wsi Stryhanie pow. Kobryń-Poleski.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Sarnach na nazwisko Adolfa **Sosnowskiego** roczn. 1907 zam. w Berezynie pow. kostopolskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Łucku na nazwisko Józefa **Świerka** roczn. 1904 zam. w Żelaźnicy pow. łuckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Włodzimierzu na nazwisko Konstantego **Tracza** roczn. 1903 zam. w Zwiniaczach pow. horochowskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia, Serja C Nr. 727912 wystawiony przez R.I.K. w Łucku na nazwisko właściciela Arona **Wajnsztejna** zam. w Torczynie pow. łuckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Kowlu na nazwisko Józefa **Wójcika** roczn. 1902 zam. w Polanach pow. kowelskiego.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: ŁUCK, URZĄD WOJEWÓDZKI WOŁYŃSKI
Prenumerata: roczna 24 zł., półroczna 12 zł., kwartalna 6 zł. = Cena numeru pojedyńczego 1.50 zł.

Wołyński Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Opłata za wiersz 1 mm. wysokości lub jego miejsce przy 9 cmtr. szerokości szpalty ogłoszeniowej wynosi 25 gr., a za ogłoszenia tabelaryczne 40 gr. Za jednorazowe ogłoszenia o zagubionych dokumentach 5 zł. od osoby. Za ogłoszenia o zagubieniu dowodów tożsamości koni 1 zł.

Prenumeratę i opłatę za ogłoszenia należy wpłacać do P. K. O. konto czekowe **№ 30629.**

Druk. Państw. w Łucku 804 17.IV-35 700